

Válasz Aradi Emilnek

VISSZHANG - LXVIII. évfolyam, 37. szám, 2024. szeptember 13.

Nem akar egyenlő lenni (ÉS, 2024/36., szept. 6.) című visszhangjában Aradi Emil eléggé furcsán reagált Piketty-kritikámra (*Egyenlőség – mindenáron?*, ÉS, 2024/34., aug. 23.). Rövid hozzászólása első felét egy általam csak mellékesen bíralt Piketty-tézis védelmére pazarolta: a fejlett EU-tagországok kizsákmányolják a fejletlenebbeket. A tézist egyébként Oblath Gábor (≠György) meggyőzően cáfolta. A hozzászólás második felében éppen az ellenkezőjét tulajdonítja nekem, mint amit a kérdésről gondolok, azt is rosszul fogalmazva: „...[egyenlőségre] [A. E. nyilvánvalóan egyenlőtlenségre gondolt, S. A.] törekedni azért sem indokolt, mert a nivellálás a termelésfokozás ösztönző ereje”. Eddig azt hittem, hogy az államszocializmus egyik legnagyobb gyengesége az volt, amit a korabeli vicc a következőképp foglalt össze: „A kormány úgy tesz, mintha fizetne a munkásoknak, a munkások meg úgy tesznek, mintha dolgoznának.”